

[Estrup]

for de rammer, vi allerede har, og hvad der er i gang, og dernæst få suppleret med det, som arbejdsministeren omtalte, og som jeg synes lyder lovende: det såkaldte nationale handlingsprogram. Når vi har hold på det, skal vi som den anden store opgave for udvalgsarbejdet se på de barrierer, der er i øjeblikket, og hvordan vi får brudt dem ned. Det tror jeg er meget vigtigt.

Men dermed har jeg også sagt, at jeg ikke er sikker på, at det er fornuftigt nu at sætte en ny forsøgsordning i værk, før vi har hold på, hvad der allerede gælder.

Må jeg som et afsluttende kuriosum sige, at jeg opfatter det da lidt som en selvfølge, at man kan ansætte kvindelige undervisere. Jeg ved ikke rigtig, hvilken lov der kunne forbyde nogen at gøre det. Men det kan jeg måske få oplyst.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet afviser det foreliggende forslag. Men jeg vil tilføje, at det da er rigtigt, at der desværre er alt for mange ledige kvinder. At det først og fremmest er kvinder, der er ledige, er der nok mange forskellige årsager til. Det kunne f.eks. være, at mange kvinder er en smule nervøse for ligesom at vove sig ud i noget nyt. Det kan også være, at mange arbejdsgivere næsten pr. tradition er bange for at ansætte kvinder i det, man populært kalder mandejob.

Men jeg tror også, at grunden bl.a. kan være, at f.eks. partiet VS, vistnok så sent som i sidste uge, fremsatte et forslag, som faktisk medvirkede til at gøre folk nervøse for skærmineraler og lign. Det er da helt sikkert, at når kvinder, der måske i forvejen er en lille smule skeptiske over for den slags ting, ser sådan et forslag omtalt og måske får den opfattelse, at det er dødsensfarligt at beskæftige sig med den slags ting, jamen så bliver de da bange for at springe ind i en uddannelse af den karakter.

Jeg kunne også nævne et andet forslag – det var vistnok socialdemokratisk – om forbedrede vilkår for gravide kvinder; de skulle have ret til dagpenge, hvis de havde kvalme eller hovedpine eller et eller andet. Den slags forslag er medvirkende til, at når der f.eks. er to ansøgere til en stilling og kvalifikationerne stort set er lige gode, men den ene er en mand og den anden er en kvinde, så vil man

være tilbøjelig til at vælge manden, for når man søger en arbejdskraft, så er det, fordi man håber på, at man kan drage nytte af den. Jeg synes, venstrefløjenspartierne skulle tænke lidt mere over, at hver eneste gang de kommer med den slags forslag, som sikkert er meget velmente, skader man kvindernes beskæftigelsesmuligheder.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med at sige tak for alle de mange pæne ord.

Arbejdsministeren var enig i hensigten og behovet for en særlig indsats for kvinderne og for en massiv holdningspåvirkning både af mændene, af arbejdsgiverne og sådan helt generelt. Det er jeg enig i. Jeg kan jo ikke vide ret meget om, hvorvidt det, arbejdsministeren har tænkt sig, kan tilfredsstille det, vi har skitseret her. Det åbnede arbejdsministeren jo ikke posen for i dag, men han sagde mere abstrakt, kan man sige, hvad man ville gøre.

Vi fik at vide, at der ville være 16 kurser i 1986 i områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Vi fik ikke at vide, hvor mange kvinder de 16 kurser omfattede. Vi fik heller ikke at vide, hvordan man helt konkret havde tænkt sig at de skulle opstå? Bliver det indholdsmæssige, vi har skitseret i vores forslag, tilfredsstillende i de 16 kurser, eller skal det omkring områder med gode beskæftigelsesmuligheder forstås sådan, at det igen er det, som erhvervslivet har brug for, eller er det noget bedre?

Vi må under udvalgsarbejdet opklare, om de initiativer, arbejdsministeren skitserede, virkelig kan tilgodese det, vi ønsker, før vi tror på, at vores forslag er overflødigt. VS har ingen som helst ønsker om at lave forslag for forslagernes skyld, så hvis det efter vores mening er overflødigt, skal vi nok indrømme det til den tid, hvor vi er blevet overbevist om det.

Så blev der fra arbejdsministerens side snakket om forskellige andre kurser, som man også ville lave, og som i virkeligheden kom til at omfatte flere kvinder end dem, vi har nævnt. Men vi mener faktisk ikke, at den forsøgsordning, vi skitserer omkring de 1.000 kvinder, skal være det eneste, der eksisterer. Denne forsøgsordning skal gå med tværgående forslag, som omfatter ting, der i dag hører